

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00218/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору М.К. у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00277/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 16. августа 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор М.К. а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00277/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора М.К. у моменту пријаве на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 52/09), била је судија Општинског суда у Крагујевцу.

Подносилац је пријаву за Основни суд у Крагујевцу, Виши суд у Крагујевцу и Апелациони суд у Крагујевцу..

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009. године, није изабрана за судију у судовима за које је поднела пријаву за избор, па је против те одлуке изјавила Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије 16.01.2010. године.

Високи савет судства је 25.12.2009. године, донео јединствену Одлуку број 06-00-37/2009-01 којом је у ставу I тачка 335. изреке одлучено да М.К. престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Против ове одлуке изјавила је жалбу Уставном суду 27.02.2010. године.

Жалбени разлози у Уставној жалби и жалби изјављеној Уставном суду Републике Србије, су следећи: подносилац проговора, између осталог, наводи да је приликом доношења ових одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Наводи да је она бирана за судију по ранијим прописима по којима судијска дужност није могла да јој престане, те да је требала да буде изабрана у одговарајући суд по новој мрежи судова који је преузео надлежност ранијих судова, потом да је одлуке донео орган који није конституисан, нити је одлучивао у саставу предвиђеним Законом о Високом савету судства, изразила је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навела разлоге за ту сумњу. У жалбама даље наводи да је пре доношења оспораваних одлука јавност била искључена и то како општа, тако и страначка јавност и тиме је био онемогућен и увид у доказе са којима је располагао Високи савет судства пре доношења спорних одлука, затим да одлуке нису биле образложене, нису биле снабдевене поуком о правном леку и да је таквим поступањем дошло до повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом.

Високи савет судства је донео појединачну Одлуку број 119-05-00277/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је М.К. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном Одлуком замењује јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 335. изреке.

У односу на ову појединачну одлуку М.К. изјавила је жалбу Уставном суду у којој оспорава одлуку, податке који су у појединачној одлуци наведени. Предлаже да Уставни суд усвоји жалбе и поништи одлуке Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће Стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети Стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст. 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Стални састав Високог савета судства је 23.05.2011. године, донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор М.К. одбије, а предлог је заснован на чињеницама које је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу извештаја о раду Општинског суда у Крагујевцу и увида у извештај о раду за М.К. за посматрани период за 2006, 2007. и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дала М.К. на рочишту одржаном пред Комисијом Високог савета судства 11.07.2011. године, у присуству посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора, у присуству свог пуномоћника, је изјавила да у потпуности остаје при свим наводима у жалбама изјављеним Уставном суду, да је Високи савет судства у образложењу оспорене одлуке погрешно и нетачно утврдио чињенично стање у смислу стручности и оспособљености, на тај начин што сагледавањем свих података не наводи одговарајући проценат испуњености норме, која у целости задовољава и више од тога, већ се базирао само на проценту укинутих одлука у 2006, 2007. и 2008. години, да Високи савет судства није водио рачуна о броју решених предмета који је далеко има изнад просека. Тачно је да у предмету П број 3603/06 није донела мериторну одлуку, странка је упутила притужбу председнику суда и исти је притужбу прогласио основаном. Навела је да се ради се о имовинско-правном захтеву, где је најмање 15 сведока предложених у саслушању, већи део доказа је извела, остало је још само два сведока, саслушање је било заказано, али реформом правосуђа била је спречена да мериторно одлучи, пошто није изабрана.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу **стручности и оспособљености**, с обзиром да подносилац приговора у периоду који је сагледаван није остварила задовољавајући квалитет одлука, односно имала је велики проценат укинутих одлука.

У **2006. години** је у П. материји имала 36,77% укинутих одлука, а просек укинутих одлука у парничном одељењу Општинског суда у Крагујевцу те године је износио 21,97%.

У **2007. години** је имала 43,64% укинутих одлука, а просек у парничном одељењу за 2007. годину је износио 23,36%.

У **2008. години** је имала 42,86% укинутих одлука, а просек у парничном одељењу је износио 19,22%.

У предмету **П број 3603/06** са којим је задужена 30.12.1999. године, ни једном није донела првостепену одлуку. Странка је упутила притужбу председнику суда под бројем Су-20/09 и исти је притужбу прогласио основаном.

Подносилац жалбе је у посматраном трогодишњем периоду остварила изузетно лоше радне резултате у погледу броја укинутих одлука и имала је предмет где је поступак неоправдано дуго трајао, чиме се доводи у оправдану сумњу стручност и оспособљеност и суђење у разумном року.

Из извештаја о раду Општинског суда у Крагујевцу за 2006, 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора имала следеће резултате:

У 2006. години у II предметима имала је укупно у раду 486, решено 317, од тога старих 29, нерешено 169, од тога старих 24, проценат испуњења норме је 156,62%. Израдила је 314 одлука до 30 дана и 3 одлуке до 60 дана. Од 68 одлука разматраних по жалби, потврђена је 41 или 60,29%, преиначене су 2 или 2,94%, укинута је 25 одлука или 36,77%.

Из извештаја Општинског суда у Крагујевцу за 2006. годину, утврђено је да на нивоу парничног одељења број укинутих одлука исказано у процентима износи 21,97%.

У 2007. години у II предметима имала је укупно у раду 466, решено 277, од тога старих 25, нерешено 189, од тога старих 15, проценат испуњења норме је 118,07%. Израдила је 277 одлука до 30 дана. Од 55 одлука разматраних по жалби, потврђено је 26 или 47,27%, преиначено 5 или 9,09%, укинута је 24 одлука или 43,64%.

Из извештаја Општинског суда у Крагујевцу за 2007. годину, утврђено је да на нивоу парничног одељења број укинутих одлука исказано у процентима износи 23,36%.

У 2008. години у II предметима имала је укупно у раду 570, решено 323, од тога старих 13, нерешено 247, од тога старих 20, проценат испуњења норме је 130,39%. Израдила је 323 одлука до 30 дана. Од 56 одлука разматраних по жалби, потврђено је 27 или 48,21%, преиначено 5 или 8,93%, укинута је 24 одлуке или 42,86%.

Из извештаја Општинског суда у Крагујевцу за 2008. годину, утврђено је да на нивоу парничног одељења број укинутих одлука исказано у процентима износи 19,22%.

У предмету II број 3603/06 са којим је задужена 30.12.1999. године, ни једном није донела првостепену одлуку. Странка је упутила притужбу председнику суда под бројем Су-20/09 и исти је притужбу прогласио основаном.

У извештаја Основног суда у Крагујевцу број Су-V-35-484/2011 од 1. августа 2011. године, наведено је следеће:

Поступак пред Општинским судом у Крагујевцу, у предмету II број 3603/06, нови број П-726/10, покренут је тужбом М.А. из Крагујевца против тужене Р.М. из Крагујевца, ради утврђивања права својине. Тужба је предата суду 14. децембра 1992. године. Предметом је од подношења тужбе било задужено 19 парнично веће којим је председавао судија С.С.

Избором за судију 30.12.1999. године, предметом је задужена судија М.К., која је у рад добила све предмете 19 парничног већа.

Судија . М.К. по предмету је поступала све до 31.12.2009. године. Од преузимања парнице, па до краја 2009. године заказала је 77 рочишта, од којих је 15 одржано, а 62 рочишта нису одржана.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да подносилац приговора није имала задовољавајући квалитет у раду, јер је у 2006. години у П материји имала 36,77% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 21,97%, у 2007. години имала је 43,64% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 23,36% и у 2008. години 42,86% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 19,22%.

Према Мерилима за оцену минимума успешности судијске дужности („Службени гласник РС”, број 80/05), судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука према броју разматраних одлука не прелази 25% у грађанској материји у општинским судовима.

На основу изнетог, подносилац приговора није испунила критеријум стручности у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је у посматраном периоду имала проценат укинутих одлука већи од просека одељења суда у коме је вршила судијску дужност.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, утврђено је да је подносилац приговора у предмету П број 3603/06 са којим је задужена 30.12.1999. године, ни једном није донела првостепену одлуку, поступак је неоправдано дуго трајао, чиме се доводи у оправдану сумњу оспособљеност и суђење у разумном року.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

На основу изнетих чињеница, Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства, те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45. Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености било места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и Одлука Високог савета судства број 119-05-00277/2010-01 потврђена у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**

A handwritten signature in black ink, appearing to be "B. B.", is written below the list of recipients.